

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA I. POST EPIPHANIAM.

Evangelium Luc. 2. v. 41. 52.

EXORDIUM.

Postquam Deus servo suo Mosis in vertice montis Phasga Palæstinam ostenderit, mortuus est ibidem, & sepelivit eum Dominus in valle terræ Moab: nemo autem invenire potuit sepulchrum ejus, usque in præsentem diem, Deut. 34. v. 6. Et addit S. Judas, Diabolum cum Michaële Archangelo altercatum de Mosis corpore, Epist. v. 9.

Hæc Historia admiratione digna est. Nusquam enim legimus, Deum humatoris officio alias functum. Imprimis memorabile est, quod de altercatione Judas recēset, quæ inter Diabolum & Michaëlem Archangelum de corpore Mosis contigerit. Chrysostomus scribit, hanc litem inde ortam, quia Diabolus sepulchrum Mosis manifestare, Judæisque ansam idololatriæ ministrare voluit, ut reliquias ejus venerarentur, & adorarent, sicut cum serpente æneo magnam quoque Idololatriam exeruerunt, id prohibuisse Michaëlem, quia mandatum à Deo habebat, ut Diabolo resisteret: & sepulchrum in occulto conservaret. Probe enim sciebat Deus, quam proclives Judæi ad idololatriam essent, & quia Moses vir sanctissimus fuerat, qui cum Deo coram locutus, multa præclara miracula patiarat, post mortem ejus cavere

voluit, ne ansam delinquendi per hoc ipsum haberent, ideo ipse eum humavit, & nemini sepulchrum ejus manifestavit, nec dubium est, quin eum suo tempore ex mortuis resuscitatum, in cœlestem gloriam transtulerit: sicut ipsum cum *inocho & Elia* in transfiguratione Christi in monte Thabor in majestate apparuisse legimus, dicentem excessum ejus, quem completurus erat in Hierusalem, Luc. 9. v. 31. Matth. 17. v. 3. Marc. 9. v. 4.

Quando perpendimus, Dilecti de Jesu li recens nati verbis atque operibus, quæ in pueritia sua egit, Spiritum sanctum nihil plane consignari voluisse, ratio hæc fortassis dari potest, ne hæc crepundia plus, quam opus redemptionis respicerentur, ad quod præcipue missus erat, à Patre suo cœlesti. Alias non improbable est, optimum hunc puerulum ab ipsis incunabulis radios Divinitatis suæ ostendisse, nec modo in verbis: sed & in factis mirandum sese exhibuisse, quod B. quoque Lutherum probabiliter adseruisse, constat.

Verum hoc ipsum, uti dictum, ad curiositatem & superstitionem præcavendam, literis non consignatum est, quæ æque ac cum corpore Mosis, fraude Diaboli inter homines facile institui potuisset.

Ideo

Ideò nihil movere nos debet, quod de annis puerilibus Servatoris nostri, nihil scriptum est. Prælectum Evangelium quasi compendium est omnium, quæ tempore illo cum ipso acta sunt. Cum enim factus esset annorum duodecim, ecce parentes ejus eum secum adduxerunt Hierosolymam, ubi gloriam suam ostendit. Sedebat enim in medio Doctorum non modò audiens eos, sed & interrogans, quomodo hoc & illud intelligerent, quod de Messia prædictum esset. At tamen cum eum parentes eju samissum in Templo invenirent, descendit cum ipsis Nazaretham, fuitque subditus illis. Proficiebat quoq; sapientiâ & ætate, & gratia apud Deum & homines.

Videbimus nos

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

HOdierna Pericope non inconcinne Postilla domestica appellari potest, ex quâ quilibet lectionem suam discere potest. *Conjuges*, quomodo Dei cultum studiosè invisere, amicè cohabitare, & crucem, quæ à Deo immittitur, conjunctim ferre debeant, hoc probatum est coràm Deo & hominibus, Sir. 25. v. 1. *Parentes*, quomodo liberos suos ad Templum & Scholam mittere, & ab incunte ætate in disciplinâ & admonitione Domini educare debeant, Eph. 6. v. 4. *Liberi*, quomodo parentibus obsequium præstent, si benedictionem, quam Deus quarto præcepto annexuit, quod ejusmodi liberis benè

futurum sit, hic & in æternum, hæreditare velint, Eph. 6. v. 3.

In genere verò discant hîc omnes Christiani, si cruce visitentur, & hoc ipso sæpè in tantas angustias conjiciantur, ut non aliter opinentur, quam Christum se planè amisisse, quale remedium adhibendum sit. Nempè ædem Domini frequentent, sollicitè eum quærentes, quem apparenter amiserunt, nec dubitent, quin eum reperturi sint. Quia non repellat in sempiternum Deus, etiam si affligit, Thren. 3. v. 31. seqq.

Querela exhibet

I. Parentum incuriam. Exemplum habemus in prælecto Evangelio. Josephus & Maria, cum puero suo duodecenni Paschatos Festum Hierosolymis celebrarent. Dum igitur domum revertuntur, sine dubio magno in comitatu eorum qui pariter ibidem sacris interfuerant, non studiosè filium suum observant, mater cum patre, & pater cum matre eundem esse opinantur: siquidem si Bedæ credimus, viri & mulieres seorsim iter fecerunt. Dum igitur vesperi in diversorio conveniunt, filiolum suum non adesse deprehendunt. In quantum in ærorem & animi sollicitudinem conjecti tum fuerint, optimi parentes, facilè conjicere licet. Hic enim puerulus salus mundi erat, de quo Angelus ad Pastores Berhlehemiticos dixerat: Ecce annuncio vobis gaudium magnum, Luc. 2. v. 10. Hic B. Maria procul dubio recordata est, quæ hæctenus de filio suo viderat & audierat, quod animi angorem magis in eâ auxit.

Fit istud adhuc hodie, si rem consideraveris,